

எழுத ஆரம்பிக்கும் போதே என்னுள் ஏதோ உறதைத் தது. பல வருடங்களாகக் குமுன் பசயந் தனின் 'ஆதிரை' நாவல் வளெிவந்த போது 'பதிவுகள்' இணையத்தளத்தில் ஒரு சிறு குறிப்பொன்றினை எழுதியிருந்தனே. அந்த குறிப்பின் ஆரம்பத்தில் பின் வருமாறு எழுதியிருந்தனே. "இன்றைய நவீனதமிழ் இலக்கிய உலகில் சயந்தன் மிகவும் கவனத்திற்குரிய ஒரு எழுத்தாளர். இவரது ஏனைய நூல்களை நாம் கண்ணுற்ற போதும் அது மிகப் பெரிய பாதிப்புக்களை எம்மிடையே ஏற்படுத்தவில்லை. 'அர்த்தம்' சிறுகதைத் தொகுதி தமிழ் ததேசியத்தின் பிரச்சார ஊதுகுழல்களாக விளங்கிய பல சிறுகதைகளையும் 'ஆறாவது' நாவல் பலத்த சிரமமான வாசிப்பனுபவத்துடன் கடக்க வணேடிய ஒரு நாவலாகவும் விளங்கியது". இப்போது நினதைத் துப்பார்க்கும் போது ஒரு தவறான தகவலை இதனை வாசித்தவர்களிடம் பகிர்ந்து கொண்டதற்காக மனம் மிகவும் வருந்தியது. நான் அதில் எழுதியது போல் இந்தச் சிறுகதைகள் ஆனது தமிழ் ததேசியத்தின் அல்லது விடுதலைப் புலிகளின் பிரச்சார ஊது குழல்களாக அமறைந்திருக்கவில்லை. மாறாக தம்மீது வலிந்து திணிக்கப்பட்ட போரண எதிர்கொண்ட மக்களின் போராட்ட வாழ்வின்மையும, அவ்வாழ்வில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட வலிகளையும் துயரங்களையும் கட்டவே அவர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையையும் வெற்றியை நோக்கிய அவர்களது கனவுகளையும் குறித்தே இது பசேுகின்றது.

களேவிகள், வெட்கம், அக்கரணை, கறையான்கள், அர்த்தம், கட்டணம் என்ற 6 சிறுகதைகளும் பலவறே தளங்களிலும் நகர்கின்றது. பலவறே விடயங்களையும் தொடர்ச்சில்கின்றது. அனதைத் து கதைகளிலும் போர் சமீபந்த வாழ்வே மையமாக விளங்குகின்றது. இவையே போராளிகள், பண்போராளிகள், போராளிக் கவிஞர்கள், மாணவர்கள், பாசம் மிகு தாய்மார்கள், இயல்பு வாழ்க்கை மட்டுமே வாழ்கின்ற சாதாரண எளிய மனிதர்கள் என்று பலவறே பட்ட கதை மாந்தர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இவர்கள் ஆனையிறவுப் பெருவளியில், கும்பும் குழியும் நிறைந்த பாதங்களில் மோட்டார் சக்கள்களில் விரைந்து செல்கிறார்கள். இலக்கியம் குறித்தும் கவிதை குறித்தும் விவாதிக் கிறார்கள். தம்மையிட வயதில் இளைய தம்பிமார்கள் ஆயுதம் ஏந்தக் கட்டாது, அவர்கள் வாழ்வணேடும் கல்விகற்க வணேடும் என்ற நோக்கில் அண்ணன் மார்களாக ஆயுதம் ஏந்துகிறார்கள். போரிட குமுகம் கொடுக்க முடியாமல் அக்கரணை கு தப்பி செல்ல முயல்கிறார்கள். வளெிநாடு செல்ல முயன்று அந்நிய தசேங்களில் மாதக் கணக்காக அல்லல் பட்ட துல விடில் நாடு திரும்புகிறார்கள். இரகசியப் பொலிசாரினால் கதைத் து சய்யப்பட்ட சிறகைக் கொடுமகளை அனுபவிக் கிறார்கள். எல்லாவற்றிடும் அப்பால் போர் சமீபந்த வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற மரணங்களை அர்த்தமான மரணம் எது, அவலமான அநியாயமான மரணம் எது என்று வகைபட்ட து நிற்கிறார்கள். ஆயுதங்களை ஏந்தினாலும் இவர்களும் சாதாரண மனிதர்களாகவே வலம் வருகிறார்கள். பாம்பிறகுப் பயப்படுகிறார்கள். பயேக்குப் பயப்படுகிறார்கள். போராளிகளாக வருகின்ற நகுலனும் கனெடியும் ராகுலனும். போராளிக் கவிஞராக வருகின்ற சங்கீ தாவும், தமிழகத்திற்கு தப்பி செல்லும் சயேயான குடும்பமும், சிறகைக் கொடுமகளை அனுபவித்த விஜியும் எமக்குச் சொல்கின்ற சதேிகள் ஆயிரமாயிரம்.

மறே குறித்த விடயங்களை மிக ஆழமாக இவையளெிப்டுத்தினாலும், இவையெமது ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் இரண்ட பக்கங்களையே அல்லது எமது சமீகத்தில் புரையோடிக் கிடக்கின்ற சாதீ யம் குறித்தோ, சமீக ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறித்தோ கவனம் கொள்ளாமல், எமது தசேய விடுதலை குறித்த அக்கறையில் மட்டுமே தனது

பச்சுகின்றுது. அத்துடன் கொழும்பு நகரின் மத்தியில் உள்ள 'சிலோன் ஸ்பா' என்ற நட்சத்திர விடுதியில் மிகக் குத்தி அணிந்த ஒரு இளம் சிங்களப் பணை விபச்சாரியினால் மடிக் கமாகப் பணரப்படுகின்றது. இப்படியாக இன்று இவரது கதகைள் யாவும் எல்லகைள் கடந்து, தச்சேங்கள் கடந்து பல வறூ பிரதச்சேங்களிலும் பயணித்தாலும், அன்று ஆனயிறவூப் பரூவளியிலும் வன்னி நிலப்பரப்புக்களிலும் குன்றும் குழியுமான தரூக்களில், காடூகளில் பயணித்து அவரது கதகைளும், கதகை மாந்தரர்களான கனெடியும், நகூலனும், ராகூலனும், சங்கீ தாக் களும் மட்டுமே நிஜமான மாந்தரர்களாக, எம் நடுஞ்சை விட்டகலாத பாத் திரங்களாக உரூப்பறற்று நிற்கிறார்கள்.

மறே குறித்த சயந்தன் கதிரின் 'அர்த்தம்' சிறுகததைத் தொகுதி போன்றே, எமது முப்புது வரூடகாலத்திற்கும் மறேபட்ட எமது ஈழ விடுதலை போராட்ட வரலாற்றின், துயர் மிகுந்ததும் வலி நிறைந்ததும், மரணங்கள் மலிந்ததுமான வாழ்வினயையும், தியாகம், துரூகம், வீரம், அர்ப்பணிப்பு, காதல் என்று வாழ்வினப் பல வறூ திசகைகளிலும் பயணித்த ஒரு மகக் கட்டத்தின் வாழ்வின சாட்சிகளாக விளங்குகின்ற ஆயிரமாயிரம் இலக்கியப் பிரதிகள் எம் மிடயை உள்ளன. ஆனால் இன்று போரிற் குப்பிந்திய இலக்கியங்களாக புற்றீசல்களாக படயைடுத்து வரூம் இலக்கியப் பிரதிகளூக்கு முன்பாக, போர்க்கால சமூலில் படகைக் கப்பட்ட இது போன்ற படபைப்புகள் யாரூடயை கண்களூக்கும் புலப்படாமல் கவனிக் கப்படாமல் இரூப்பது எமது துரதிஷ்டமே. அத்துடன் வெவ் வறூ இலக்கிய அளவூ களூ களமை முன்வதை து இது போன்ற படபைப்புகளை ஈழத்தமிழ் இலக்கிய மரபில் இரூந்து விலக்கி வகைக் கப்பட்டிரூப்பதற்கான காரணங்களும் என்ன என்பது எமக்கு இன்று வரதூல்லியமாகப் புலப்படவில்லை. இன்று எம் மிடயை உள்ள 'பரிசுத்த வதூகம்' ஆனது பல நூறு நூற்றதொகுதிகளினால் உரூவாக் கப்பட்ட ஒரு நூலாக இரூந்ததனெப்தும், அது காலப்போக்கில் பல வறூ காரணங்களினால் பல நூற்றதொகுதிகள் விலக்கப்பட்டு இன்று வறூம் 66 தொகுதிகளூக்குள் மட்டும் அடங்கிய நூலாக விளங்குகின்றது என்பதூவும் ஆய்வாளர்களின் கணிப்பு. இந்த 'விலக்கப்பட்ட வதூகங்கள்' போன்றே இரத்தமும் சதயூமாக எம் மிடயை உரூவாகியிரூந்த ஆயிரமாயிரம் படபைப்புகள் விலக்கி வகைக் கப்பட்டு, ஒரு சில பிரதிகளும் படபைப்புகளும் மட்டுமே மீண்டும் மீண்டும் விதந்தூடப்படூவதற்கான காரணங்களும் எமக்குப் புரியவில்லை.

இறூதியாக, எமது மக்களின் வாழ்வைப் பச்சிய, வாழ்வியலைப் பச்சிய இது போன்ற ஆயிரமாயிரம் படபைப்புகள் குறித்து எந்தவித அக்கறையுமின்றி, சிரத்தயையுமின்றி எமது சமூகம் இரூப்பது மிகவும் கவலைக் குரியதே. ஒரு தடவை ஆவணப்பட இயக் குனர் சமூ தரன் ஒரு கலந்தூரயாடலில் குறிப்பிட்டார். "எமது ஆவணங்களை அழிப்பதற்கு சிங்களப் பேரினவாதமூ வறூ எதிரிகளூ தவூயில்லை. அந்த காரியத்தனை நாமே சவ்வயாக சயத்து வரூகின்றமூ", என்று. உண்மதூதான். எமது 'யாழ்நூலகம்' எரிக் கப்பட்ட 40 வரூடங்கள் ஆகின்ற போதிலும் அந்தக் கொடூங்கனவை இன்னும் மறக் கமூடியாமல் இன்னமும் கோபாவச்சேத்துடன் நாம் எமது பதிவூகளயூம் இடூககைளயூம் பகிரந்து வரூகின்றமூ. ஆனால் இன்னமும் எம் முன் எரிக் கப்படாமல் அழிக் கப்படாமல் இரூக்கின்ற இது போன்ற பிரதிகளை கரயான்களூக்கு இரயாக்கும் சயெற்கரிய காரியத்தயூம் சவ்வனே நிறவைறேறி வரூகின்றமூ. எனவே ஏதூ ஒரு சில காரணங்களூக்காக எம் மில் இரூந்து விலக்கி வகைக் கப்பட்டு, புறக் கணிக் கப்பட்டு புதயூண்டூ போயூள்ள இந்த இலக்கியப் பிரதிகளை தடூிக் கண்டடவைதூம், அதனை வெளிக் கொணர்வதூம், அது குறித்து பச்சுவதூம், விவாதிப்பதூம், அதனயூம் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு பகுதியாகப் பிரகடனம் சயெ்வதூம் இன்று எம் முன் உள்ள தலயூய கடமைகைளில் ஒன்றாகும். யார்

